

समुजत" इत्यादिश्रुतिभ्यः। ईशापूर्वकञ्च कर्तृत्वं निमित्तकारणत्वेन कृत्वादिषु दृष्टम् अनेककारकपूर्विका च क्रिया फलसिद्धौ लोके दृष्टा स च न्याय आदिकर्तृत्वेऽपि युक्तः संक्रामयितुम्, ईश्वरत्वप्रसिद्धे च ईश्वराणां हि राजवैवस्वतादीनां निमित्तकारणत्वमेव केवलं प्रतीयते तद्वत् परमेश्वरस्यापि निमित्तकारणत्वमेव युक्तं प्रतिपत्तुम्। कार्यज्ञेदे जगत् सावयवमचेतनमशुद्धञ्च दृश्यते कारणेनापि तस्य तादृशेनैव भवितव्यं कार्यकारणयोः सादृश्यदर्शनात् ब्रह्म च मैवं लक्षणमवगम्यते 'निष्कलं निष्क्रियं शान्तं निरवद्यं निरञ्जनम्' इत्यादि श्रुतिभ्यः। पारिषेष्वाद्ब्रह्मण्योऽन्यदुपादनकारणमशुद्धादिपुण्यं कृतिप्रसिद्धमभ्युपगन्तव्यं ब्रह्मकारणत्वश्रुतेर्निमित्तमात्रे पर्यवसानादित्येवं प्राप्ते ब्रूमः। प्रकृत्योपादानकारणञ्च ब्रह्माभ्युपगन्तव्यं निमित्तकारणञ्च न केवलं निमित्तकारणमेव कस्मात् "प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात् एवं हि प्रतिज्ञादृष्टान्तौ श्रुतौ नोपपद्येते। प्रतिज्ञा तावत् "उत तन्मादे शमप्राप्स्योयेनानुतं श्रुतमवत्वमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति" तत्र चैकविज्ञानेन सर्वमन्यद्विज्ञातमपि विज्ञातं सम्भवतीति प्रतीयते तत्रोपादानकारणविज्ञाने सर्वविज्ञानं सम्भवति उपादानकारणा व्यतिरेकात् कार्यस्य, निमित्तकारणादव्यतिरेकस्तु कार्यस्य नास्ति, लोके तच्चवास्यादतिरेकदर्शनात्। दृष्टान्तोऽपि "यथा सोम्यैकेन मृत्पिण्डेन विज्ञातेन सर्वं मृत्पिण्डं विज्ञातं स्याद्वाकारम्भणं विकारोनामधेयं मृत्तिलेखेव सत्यम्, इत्युपादान गोचर एवास्मायते "यथैकेन लोहमणिना सर्वं लोहमयं विज्ञातं स्यात्" "एकेन नखनिहन्तनेन सर्वं कार्पायसं विज्ञातं स्यादिति" तथात्यादिपि "कस्मिन् भगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति" प्रतिज्ञा "यथा पृथिव्यामोषधयः सम्भवन्तीति" दृष्टान्तः "आत्मनि खल्वरे दृष्टे श्रुते मते विज्ञाते इदं सर्वं विचित्रमिति" प्रतिज्ञाय "स यथा इन्दुर्भेद्व्यमानस्य न बाह्याच्छब्दान् यत्क्रियादुपपन्नस्य इन्दुर्भेदस्तु यद्वेगेन इन्दुभ्यावातस्य वा यद्वेगे मृहीत इति" दृष्टान्तः एवं यथासम्भवं प्रतिवेदानं प्रतिज्ञादृष्टान्तौ प्रकृतिवसाधकौ प्रत्येतव्यौ। यत इतीयमपि पञ्चमी "यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते" इत्यत्र "जनिकृत्तुः प्रकृतिरिति" पा० विशेषकारणात् प्रकृतिलक्षण एवोपादाने दृष्टव्या। निमित्तत्वन्तु अधिष्ठान्तराभावादवगन्तव्यं यथा हि लोके मृत्सुवर्णादिकमुपादान कारणं कृत्वा लघुवर्णकारादीनाधिष्ठानपेक्षया प्रवर्तते नव

ब्रह्मण उपादानकारणस्य स्वतोऽन्योधिष्ठातापेक्षोऽस्ति प्रागुत्पत्तेः "एकमेवाद्वितीयं" मित्यवधारणात् अधिष्ठानन्तराभावोऽपि प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधादेव नोदितो वेदितव्यः अधिष्ठातरि श्रुतुपादानादन्याच्चम्युपगम्यमाने पुनरर्थक्यविज्ञानेन सर्वविज्ञानस्योपपत्त्यात् प्रतीक्षादृष्टान्तोपरोध एव स्यात् तस्मादधिष्ठानन्तराभावादात्मनः कर्तृत्वम् उपादानान्तराभावाच्च प्रकृतित्वम्। कुतश्चात्मनः कर्तृत्व प्रकृतित्वे" भा०। "अभिधोपदेशाच्च" सू०। "अभिधोदेशचात्मनः कर्तृत्व प्रकृतित्वे गमयति" "सोऽकामयत वहुं स्रगं प्रजायेत" "तदेकतेति" च तस्माभिध्यानपूर्विकायाः स्वातन्त्र्यप्रवृत्तेः कर्तृत्वं गम्यते "वहुं स्रगमिति" प्रत्यगात्मविषयत्वात् बहुभवनाभिध्यानाच्च प्रकृतिरित्यपि गम्यते" भा०। "साक्षाच्चोभयान्नात्" सू०। "प्रकृतित्वस्यायमभ्युच्चयः इतश्च प्रकृतिर्ब्रह्म यत् कारणं साक्षाद्ब्रह्मैव कारणमुपादायोभौ प्रभवप्रलयावाप्तायेते" "सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्त आकाशं प्रत्यक्षं यन्तीति" यद्वि यस्मात् प्रभवति यस्मिंश्च प्रतीयते तत् तस्योपादानं प्रसिद्धं यथा ब्रीहियथादीनां पृथिवी" साक्षादिति उपादानान्तराहुपादानं सूचयति आकाशादेवेति। प्रत्यक्षमयश्च नोपादानादन्यत्र कार्यस्य दृष्टः" भा०। "आत्मकतेः परिणामात्" सू०। "इतश्च प्रकृतिर्ब्रह्म यत् कारणं ब्रह्मप्रक्रियायास्म" "तदात्मानं स्वयमकुरुतेति" आत्मनः कर्तृत्वं कर्तृत्वञ्च दर्शयति आत्मानमिति कर्तृत्वं स्वयमकुरुतेतिकर्तृत्वम्। कथं पुनः पूर्वसिद्धस्य स्वतः कर्तृत्वेन व्यवस्थितस्य क्रियमाणत्वं यत्नं सम्पादयितुम्? परिणामादिति ब्रूमः पूर्वसिद्धो हि सच्चात्मा विशेषेण विकारात्मना परिणमयासात्मात्मनमिति विकारात्मना च परिणामो मृदायास्तु प्रकृतिभूपलब्धः। स्वयमिति च विशेषणान्निमित्तान्तरानपेक्षत्वमपि प्रतीयते। परिणामादिति वा पृथक्त्वत्वं तस्योऽर्थः। इतश्च प्रकृतिर्ब्रह्म यत् कारणं ब्रह्मण एव विकारात्मनायं परिणामः सामानाधिकरण्यानास्मायते" "सञ्च त्वज्ञाभवविरक्तज्ञानिरुक्तज्ञेत्वादिनेति" भा०। "योनिश्च हि गीयते" सू०। "इतश्च प्रकृतिर्ब्रह्म यत् कारणं ब्रह्म योनिरित्यपि सच्च त्व वेदान्तेषु "कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्म योनिमिति" यद्भूतयोनि परिपश्यन्ति धीराः" इति च। योनिशब्दश्च प्रकृतिवचनः समधिगतलोके "पृथिवी योनिरोपधिगन्तव्यमानीमिति, स्त्रीयोनेरप्यस्यैवावयवद्वारा